

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 189.

Göteborg den 4 sept. 1963.

Käraste min lillasyster!

I måndags, den 2 ds, fick jag ett stort patetet från Gerda. Mamma lilla! Så värst klok är du ju inte men generös som det värsta. En sån vacker jacka med en kvalité utöver det vanliga. Tack ska ni ha ni båda kära som unnar en så oändligt mycket. Du sa att den skulle liksom fördelas på alla kommande födelsedagar och julaftnar och allt vad det var. Men, som jag skrev till Gerda, dom kommer ändå att förlora på det. För så länge kan jag inte leva! Gerda skrev att det skulle komma en varm hälsning från er. Jag skrev att så var det verkligen, men det förvånar mej att dom kunnat hålla temperaturen så bra under den långa, långa färden.

I måndags var jag också inne hos Roy med tian till Evas födelsedagsblommor. Då fick jag veta att Eva ska opereras för sin gallsten. Hon skulle ställa sej i kö på Sahlgrenska, så det kommer nog att ta tid kanske. Innan hon kommer in alltså. Roy sa att hon haft kännningar av detta i 10 år. Det är ju förfärligt.

I måndags hände det också att ditt brev nr 185 kom. En händelserik dag! Tack ska du ha för det också. Så roligt att alla mina brev gått fram!

Stavar bokvärk med 2 ä!! Så står det i ditt brev. Är det en fråga eller vad? Bokverk, stavas med e. Om jag skrivit med 2 ä så är det ett skämt. Men jag kan inte hitta det.

Ännu har jag inte varit ute och sökt något till Ogunis. Men jag skall snart göra det. - Att ni inte kan ha nån vidare plats över på vind eller i källare i Uppsala, det kan jag förstå. Jag tycker att det var ett bra förslag att fråga Oskar. Har dom för resten inte stora utrymmen å kyrkan? Men där bor kanske folk som behöver dessa. Så var det visst inget mer i ditt brev.

Tillbaka till Vällersvik ett tag. Jag såg på deltagareförteckningen namnet Vivi Appelqvist och dök på henne frågande: Tillhör du densamma familjen A. som Svea å dom? Nä, det gjorde hon inte. Vi är tre familjer Appelqvist i Eskilstuna, sa hon. Men, fortsatte hon, jag var hemma hos dej och drack kaffe - 1923. Det var ju hemskt skojigt! Jag undrar om hon inte sa att ni var hemma också, du och David alltså. Och det kan ju hända. Hon hade också haft en kamrat med sej, vad hon nu hette. Jag kom ju inte ihåg något av detta. Men du vet att på den tiden släpade vi ofta med oss folk hem från kyrkan. Och dess a båda flickor gick på någon kurs eller fortsättningskurs för sjuksköterskor eller barmorskor eller vad det var. Och hon hade i varje fall inte glömt det. - En dag stod jag i V. i matkön omedelbart efter en människa som frågade om jag var din syster. Det kunde jag ju inte neka till om jag ville aldrig så gärna. Hon var Japan-missionär. Margit Persson hette hon. Vad heter din make frågade jag. Folke fick jag till svar. Och det namnet tyckte jag att jag kände igen.

I dag på morron kl. 7 störtade ett flygplan i Schweitz med 74 passagerare och 6 besättningsmän. Alla dog. 22 män och deras hustrur, alltså 44 personer var från en liten by, vars innevånareantal är c:a 200. Dom hade ordnat en sällskapsresa till Rom, där dom skulle vara med om ett lantbruksmöte eller något liknande. 26 barn blev föräldralösa bara efter dessa 44 föräldrar. Hur besättningen och de övriga hade det är inte sagt. Radion säger att många har erbjudit sej att ta hand om barnen eller hjälpa dom. Men dom har dock ingen mamma och ingen pappa.

Här är vi alla 7 eller 8 millionerna uppskärade över att en man i 33-årsåldern har våldtagit och svårt misshandlat en 4-årig flicka, som han lockade från lekplatsen vid Blommenbergsvägen i Aspudden, Stockholm. In i skogen gick han med flickan och där skedde det ruskiga. Dagsmamman som letade efter flickan fann henne 30 mtr från lekparken svårt medtagen vid 17-tiden måndagen den 2 ds. Nästa morron kl. 3 avled. Mördaren hade slungat henne mot en bergvägg, då hennes huvud fick svåra skador. Nu vet man att det var samme man som mördade en 6-årig flicka i Vitabergsparken för tre veckor sen. Efter "behandlingen" störtade han henne utför en bergvägg, där man fann henne på en äsats eller hylla på berget. Fruktansvärda saker!

Den 5 sept. 1963. Vad ska jag nu ta till? Jo, jag kan ju tala om att jag i fredags em. fick en avis om paket på posten. Äpplen stod det. Det var vår evangelist för många år sen Ethel Anderszon i Lännäs. 5 kg. astrakanäpplen och 1 stor bunt persilja. Jag kom hem på em. hemskt trött. Men jag måste ju gå ner och hämta paketet. Och som sådana äpplen inte tål transport, så måste jag också skala och koka en del. Nästa dag tog jag resten utom några som jag lade i en skål att immundiga när som helst. Persiljan har jag ätit upp det mesta. Jag tycker att sånt är så gott på smörgås, så jag mumsar.

Helga ringde i går kväll och talade om att nu har det börjat röra på sej i nordstadskvarteren. Och det är väl fråga om att hon och alla andra affärer i närheten så småningom ska därifrån. Man ska riva och bygga nytt. Och då kommer nog alla dessa gamla affärer att erbjudas nya lokaler. Men till vilka priser!!! Många gånger den hyra dom nu har och det orkar dom inte med. Helga sa att i nästa hus finns en skomakareverkstad. Mannen är 57 år, har en sjuk hustru och en

son som är epileptiker. Vad ska en människa i den åldern och i dessa förhållanden ta sej till? Helga kan ju däremot ta det med ro. Saken blir väl aktuell kanske nästa höst. Och då är hon över 66 år och har inte så långt till folkpensionen. Inte kan man säga att hennes hälsa är bruten även om hon har lite besvärligt med sina ben å så ibland. Hon hoppas få en peng av dom som köpt huset och så säljer hon ut sitt lager. Hon är ju i så lagom ålder att sluta vid den tiden och sörjer inte alls för det.

Vet inte om jag nämnt om att Aina Lantz nu är hemma i Uddevalla och på lasarettet där. Hon ligger på avd. 7. Du som kan allting och hinner med allting kanske kan du sända henne en hälsning om inte mer än ett kort. Just nu talade jag med Mirjam hennes svägerska. Aina är vid gott mod men ganska klen. Minat e n operation förestår, kanske nästa onsdag. Det finns något på grovtarmen som ska bort och sedan skall denna tarm kopplas till, då den varit ur funktion. Dom har försäkrat att det är inte cancer. Aina planerar för utresa till Kongo nästa höst. Och det är ju gott så länge hon planerar. Sånt ska man stimulera. Nu de många hälsningarna till er båda alla två ätte

Arvid